

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 17.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4 pagini
30 bani

Anul XXV — Nr. 839 (6273)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Miercuri 11 martie 1970

ENTUZIASTA PRIMIRE A HANDBALIȘTILOR DE AUR Mii de bucureșteni i-au întâmpinat aseară la Băneasa pe campioni lumii

Fericiți că au sosit acasă, emoționați de entuziasta primire ce le-au făcut-o cei aproape 10.000 de bucureșteni veniți să-i întâmpine la aeroport, cu brațele încărcate de flori, cu cupele de învingători, tricolorii, antrenorii și conducătorii delegației pozează fotoreporterilor în „decorul” pancartelor

- Sub luminile reflectoarelor, cupa mondială strălucește din nou la București
- „E totul minunat” (Cristian Gațu)

Aerogara Băneasa, poartă aeriană a țării, a trăit aseară momente de înălțător entuziasm. Mii de bucureșteni au venit să-i întâmpine pe handbaliștii de aur, pe cei care la Paris au reușit extraordinara performanță de a cuceri pentru a treia oară — în 9 ani! — titlul suprem. Au venit aici — înfruntând vântul tăios — minai de dorința de a fi primii care-i vor aplauda pe tricolorii ce s-au acoperit de glorie în cea mai grea ediție a campionatelor mondiale de handbal. Au venit cu pancarte — pe care era scris „Vivat campionii!”, „Paris '70 — România campioană mondială de handbal masculin!”, „Eclipsa a cuprins doar o parte a pământului, voi tot globul!”, „Bravo băieți!” — încă de la ora cînd pe Le Bourget vameșii francezi scriau pe declarațiile vamale ale campionilor, în dreptul rubricii „obiecte prețioase”, medaliile de aur. După cîteva ore de așteptare, silueta zvelă a BAC-ului companiei TAROM și-a făcut apariția deasupra pistei jalonate de jeturi de lumină multicoloră. Cînd conurile de lumină ale reflectoarelor s-au îndreptat spre ușa avionului, uralele au cuprins întreg aeroportul. Întîmpinați de președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, tovarășul Anghel Alexe, de vicepreședinți ai C.N.E.F.S., de președintele F.R. Handbal, tovarășul Dumitru Costea, de președinți de cluburi sportive

Gruia — cel mai bun handbalist al lumii (apreciat astfel de specialiștii din numeroase țări), portarul reprezentativei — Cornel Penu, antrenorii Nicolae Nedef, Eugen Trofin și Oprea Vlase, ceilalți componenți ai naționalei. Blitz-urile săgetează noaptea, camerele de luat ve-

ma oficialităților. Tovarășul Anghel Alexe, președintele C.N.E.F.S., îi felicită călduros pentru răsunătoarea lor performanță care contribuie la creșterea prestigiului sportiv internațional al României socialiste. Gituit, de emoție, Cornel Oțelea mulțumește —

tora alunecă lacrimile bucuriei, ale acelei bucurii profunde pentru izbînda echipei naționale într-o confruntare pentru cucerirea laurilor de campioni ai lumii care a avut multe accente de dramatism. România a triumfat din nou, așa cum a făcut-o tot în handbalul masculin la Dortmund și la Praga, așa cum a făcut-o în alte ramuri sportive la Tokio și la Ciudad de Mexico, la Melbourne și la Moscova, la Londra și la Roma, pe aproape toate meridianele globului. O ultimă „escală” în fața camerelor de luat vederi. Obiectivele se îndreaptă spre cupa pe care Gruia o poartă în brațe, o cupă avînd pe soclu, în relief, continentele, iar pe glob steagurile țărilor afiliate la F.I.H. Tunarul naționalei, omul de care se tem

N. HRISTACHE

Fotografii de Aurel NEAGU

(Continuare în pag. a 4-a)

Cei doi Cristian (Topescu și Gațu) în fața microfonului

deri încearcă să cuprindă totul, microfoanele radioreporterilor imprimă și respirația accelerată de emoție a campionilor mondiali, în timp ce

în cuvîntul de răspuns — partidului și guvernului pentru grija pe care le-o poartă tuturor sportivilor țării, pentru condițiile excelente de

Miile de bucureșteni îi aplaudă cu căldură pe cei ce au cucerit la Paris laurii victoriei

și de numeroși iubitori ai sportului, de familii și prieteni, maostră căpitanul echipei, campion emerit al sportului Cornel Oțelea, Gh.

sute de brațe se întind pentru a-i cuprinde într-o căldă îmbrățișare pe acești veritabili eroi sportivi. Făcîndu-și loc cu greu ajung în preaj-

pregătire ce le-au fost oferite. Miile de iubitori ai sportului scandează numele învingătorilor. Cu brațele pline de flori, Cornel Oțelea, Gruia, Gațu și colegii lor fac un adevărat tur de onoare însoțit de acordurile marșului triumfal. Sînt momente de intensă emoție. Pe fețele mul-

În meci amical de volei

STEUA — SELECȚIONATA ISRAELULUI 3-0

Sala Floreasca a găzduit aseară meciul internațional de volei dintre echipele masculine Steua București și Selecționata Israelului. După victoriile obținute în fața divizionarelor A Petrolul și Viitorul Bacău, formația oaspe se anunță un adversar destul de dificil pentru campioni. Dar realitatea din te-

ren a infirmat aceste supoziții. La capătul unui meci mediocr, Steua a câștigat cu 3-0 (8, 11, 5). S-au remarcat Stamate, Barta, Iorga de la învingători, Rabina, Balmatian, Kat Meil, de la învinși.

Au arbitrat bine C. Armășescu și Z. Pătru.

G. D.

AZI, ETAPĂ INTERMEDIARĂ LA VOLEI

Zeci dintre echipele masculine de volei ale primei diviziuni susțin astăzi partidele din cadrul etapei a 14-a (intermediară). În Capitală sînt programate următoarele întâlniri: Rapid — Progresul (sala Giulești, de la ora 17), Dinamo — Minerul B. Mare (sala Di-

namo, de la ora 17,30). Partida Steua — Viitorul Bacău a fost amînată pentru joi, cînd se va desfășura în program cuplat cu meciul amical Dinamo — Selecționata Israelului (sala Floreasca, de la ora 17,30).

MOFTURI DE VEDEȚĂ

Nicolae Rotaru este o personalitate în tirul nostru ca și în cel internațional. Performanțele pe care le-a realizat, prin muncă — proaspătul profesor de educație fizică privește cu aroganță spre cei ce l-au ajutat să urce treptele măiestriei sportive. Mai întîi, a început să-și recuze antrenorii. Capricii de vedetă. Apoi, n-a mai acceptat să facă antrenamente la orele fixate inițial. Și-a alcătuit un program personal, firește mult mai redus. Mofturi de vedetă. În sfîrșit, atunci cînd a simțit că lucrurile nu pot merge la

lor. Nicolae Rotaru n-a înțeles, cum se cuvine, condiția de vedetă. De pe platforma creată — este adevărat, prin muncă — este adevărat, prin muncă — proaspătul profesor de educație fizică privește cu aroganță spre cei ce l-au ajutat să urce treptele măiestriei sportive. Mai întîi, a început să-și recuze antrenorii. Capricii de vedetă. Apoi, n-a mai acceptat să facă antrenamente la orele fixate inițial. Și-a alcătuit un program personal, firește mult mai redus. Mofturi de vedetă. În sfîrșit, atunci cînd a simțit că lucrurile nu pot merge la

H. NAUM

(Continuare în pag. a 2 a)

Ferestre deschise...

S e muncește, evident, mai mult și mai bine pentru trîncina și strălucirea sportului românesc. Și, totuși, unegri progresul este lent, afirmările întîrziate, perspectivele n-au nici îndrăzneală, nici vigoare. Una din cauze — poate cea principală — ni se pare a fi închistarea prelungită, devenită aproape un „stil de muncă”, în care se complac diferite organisme ale vieții noastre sportive. Există o reținere generoasă, o teamă, parcă, de a se deschide larg ferestrele, de a se iniția acel util dialog cu opinia publică.

Nimeni nu pune sub semnul Încolțelii pasiunea și competența celor care — OFICIAL — hotărîsc, la diferite nivele, destinele sportului nostru. Dar, se pot, oare, lipsi activiștii sportivi de experiența și bogăția de idei a altor prieteni ai stadionului?

Asistăm, în zilele noastre, la o largă confruntare de păreri în toate domeniile; în sport, însă, exemplele sînt otit de puține! De regulă, orientarea, normele, concluziile ș.a. sînt stabilite în cercul intim, oficial al federației, clubului sau secției, fără ca în prealabil să se fi inițiat o consultare mai largă, un schimb de opinii de la care să nu fie omiși nici specialiștii cunoscuți pentru poziția lor critică față de o problemă sau alta.

Se vorbește, de multă vreme — realitate absolută — despre stagnare, plafonare sau regres în unele ramuri de sport, în ciuda a nenumărate analize, toate făcute însă în cercul închis al forului oficial. Dar, dacă, o dată, ar fi puse în discuție orientarea generală și metodele de bază folosite de forurile diriguitoare ale unor sporturi, cum sînt voleiul, baschetul, înotul ș.a., și ar fi confruntate toate opiniile specialiștilor, membrii sau nu ai federațiilor respective?

N-ar trebui să surprindă dacă tocmai prin aceste „ferestre deschise” ar veni soluțiile zadarnic căutate de luni și ani de zile.

Nevoia de a se realiza, cît mai des, cît mai eficient, asemenea schimburi de păreri, fără ca prin aceasta cineva să se considere în stare de subordonare, a fost realist subliniat și cu prilejul recentei Plenare a C.N.E.F.S. Dar, tot atunci s-a amintit faptul că uneor — nu întîmplător tocmai în cazul sporturilor cu rezultate medicre și cu valoare generală sub condițiile existente — ideea confruntărilor de opinii este greșit înțeleasă. Ce se întîmplă, de fapt? Tehnicienii din baschet, ciclism, volei, înot — dar și din alte sporturi — s-au lansat în discuții interminabile în care domină orgoliul personal și nu dorința de a stabili rapid, eficient, căile progresului. Aceasta în ciuda unei bogate experiențe proprii care ar trebui, însă, constructiv confruntată cu alte opinii și cu experiența specialiștilor din alte sporturi în care se obțin, constant, rezultate de prestigiu (lupte, scrimă, caiac-canoe, tir ș.a.).

Sezonul '70 a început cu „ferestre deschise” la handbal, rugby, fotbal, în sportul de masă. Să fie de bun augur începutul?

Dan GARLEȘTEANU

Președintele C.N.E.F.S., Anghel Alexe, și căpitanul echipei naționale, Cornel Oțelea, la festivitatea de pe aeroportul Băneasa

În sferturile de finală ale „Cupei Europene a Tirgurilor”

Un meci de mare atracție, azi, la Bacău: DINAMO — ARSENAL LONDRA

BACĂU, 10 (prin telefon de la trimisul nostru). Orașul lui Bacovia va găzdui mîine (n.r. astăzi) unul dintre cele mai interesante meciuri internaționale ale sezonului, care va opune singurei echipe românești rămășiță în cursă în ediția 1969-1970 a competițiilor europene — Dinamo Bacău — cunoscuta formație londoneză Arsenal.

Este pentru prima oară cînd echipa engleză, devenită atât de celebră, vine în România și tot pentru întia dată cînd publicul din Bacău va putea urmări „pe viu”, la el acasă, și încă într-o partidă oficială, de mare miză, evoluția unei formații cu un asemenea prestigiu internațional. De aceea este explicabil că pînă în prezua meciului s-au vîndut circa 10.000 de bilete, fiind onorate și unele cereri din alte județe. Organizatorii speră că pînă

mîine (n.r. azi) la ora prînzului stocul de bilete se va epuiza și că tribunele se vor umple de spectatori, așa cum stă, de altfel, bine unei partide de o asemenea importanță.

C. FIRANESCU

(Continuare în pag. a 3 a)

În trecere prin București...

La sosirea echipei Arsenal Londra pe aeroportul Băneasa, am solicitat o scurtă declarație managerului echipei oaspe, Bertie Mee. Acesta ne-a spus: „Venim pentru prima oară în România și ne simțim onorați să jucăm aici. Știm, din experiența celor de la Kilmarnock, că ne așteaptă un meci foarte dificil la Bacău. Față de formația românească avem avantajul că în tot cursul iernii am jucat în campionat, dar nu ignorăm faptul că vom evolua, totuși, pe terenul acestuia”. Tot managerul Arsenalului ne-a comunicat că va folosi în partida de miercuri următorul „11”: Wilson-Storrey, McNab, McLintock, Roberts, Kelly, Marinello, Samuels, Radford, George, Graham. Este însă foarte posibil să joace și talentatul mijlocăș Simpson, unul din componenții lotului Angliei pentru Mexic, care s-a refăcut de pe urma unui accident și se află prezent la Bacău.

CITIȚI ÎN PAG. A III-a:

- Cum au evoluat „tricolorii”? • Amănunte despre derbyul etapei • Comentarul extern • Ecouri după prima etapă a returului

Colaboratorii noștri scriu cărți | Academicienii pe stadion *)

Avem toate motivele să fim mandri. O suită de articole adunate de paginile de magazine ale ziarului „Sportul” au venit — întregite, îmbogățite — cartea. Inimiosul nostru colaborator V. Firoiu n-a tenit colindând cercurile...

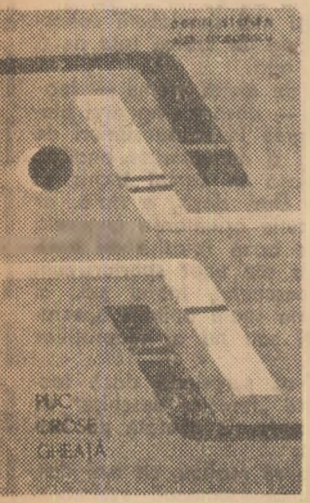
mai târziu, la vârsta maturității.

Abordând personalități proeminente dintr-o mare varietate de domenii, autorul cărții a știut prin întrebări iscusite să le stărnescă locuitorii, pentru ca apoi el însuși să se retragă în delicata umbră a discreției. Trebuie să fim recunoscători pentru acest tact.

„Sportivi sub cupola Academiei” este o carte cu multe povești. Ea nu se poate povesti. Ea trebuie să fie citită. (vib)

*) V. FIROIU: Sportivi sub cupola Academiei. Edit. C.N.E.F.S., 1970, prețul lei 6.

CRONICA HOCEIULUI ROMÂNESC *)

(Dorin Șteflea) și un cunosător desăvârșit al acestui sport, pe care l-a practicat cu succes (ing. Alexandru Tinel Teodoros) s-au aliat, cu zestrea lor de informații și amintiri, oferindu-ne o succulentă poveste a cinci decenii de întreceri pe gheață.

Stilul reportericesc ales de autori avantajează accesibilitatea cărții, fără a o sărăci, pentru că naratiunea cronologică este însoțită de o voluminoasă statistică și de evocatoare ilustrații. Se alcătuiește astfel o bază solidă pentru o viitoare istorie a hocheiului pe gheață românesc.

Regretăm doar că interesantul volum nu a făcut obiectul unei logice, normale, difuzări în chiar incinta noulor patinoare artificiale din București și Galați, cu prilejul competițiilor mondiale cărora de fapt cartea le-a fost dedicată.

*) DORIN ȘTEFLEA, ALEX. TEODOROS: Puc, croșe, gheață. Edit. C.N.E.F.S., 1970, pagini 134, prețul 6 lei.

PAVELE-PAGAE A MAI TRECUT O IARNĂ...

Din nou — soare de primăvară și, în curând, reintrire cu apele Snagovului, Herăstrăului... A mai trecut o iarnă și, ca întotdeauna, vor reînscop discutiile despre selecție, performanțe, medalii (e anul mondialilor de la Copenhaga). Dar, și de data aceasta se va așterne uitarea peste povestea cu bacurile de iarnă? Iarși inițiativele și proiectele se vor ori la bariera imobilismului și a lipsei de pașune pentru sportul caiacului și canoei pe care le înfățișăm, de mai multă vreme, în diferite centre nautice?

Ar fi păcat! Și, chiar, amenințator pentru performanțele unui viitor apropiat.

Cum stau, de fapt, lucrurile? Înaintea citorva răspunsuri mi se pare util să reamintesc că, pe lângă pregătirea fizică multilaterală, sportivii trebuie să rezolve în timpul iernii perfecționarea tehnică specifică și una din formele cele mai eficiente în această direcție o reprezintă antrenamentele la bac. Aici pot fi eliminate mai ușor deficiențele de tehnică (unor ele nu pot fi corectate în pregătirea pe apă), se poate asigura introducerea noutăților, efectuarea unor studii de specialitate și în general „construirea” unei tehnici de bază superioară care să înlesnească sportivului obținerea rezultatelor maxime în sezonul competițional.

Nu este greu de făcut o statistică a bacurilor existente la noi. Există asemenea instalații sportive — după cum rezultă, de hotărâtoare importanță în pregătire, atât pentru înțelegerea tehnicii — în București (3), Galați, Timișoara și Arad, unele centre nautice cum ar fi: Reșița, Satu Mare, Tg. Mureș, Brăila, Tulcea. Este această o bază materială corespunzătoare? Fără îndoială este nevoie de mai mult și fiind seama că astfel de instalații sportive, de mare utilitate, se pot realiza cu cheltuieli minime, am convingerea că nu peste multă vreme și sportivii din centrele amintite vor avea la dispoziție bacuri pentru pregătirea din lunile de iarnă. Decamdată mi se pare, însă, de cea mai mare importanță folosirea eficientă a instalațiilor sportive existente, ceea ce ar acoperi în bună măsură necesitățile secțiilor de caiac-canoe.

Realitatea arată o anumită stare de lucruri...

Bacul bucareștan de la stadionul „Republicii” — cel mai vechi — a rămas, ca dotare, la nivelul de acum 15 ani. Nu s-a reușit să se schimbe barca de antrenament și din această cauză nu numai că nu pot fi aplicate noutățile metodice, dar — mai grav — tehnica deprinsă în asemenea condiții este defectuoasă. Această situație la bacul de la stadionul Tineretului, unde se pregătesc mulți tineri caiaști și canoiști talentați de la Clubul școlar și de la Școala sportivă nr. 2 — o importantă peninieră a performențelor de mîine. Federația de specialitate a oferit sprîjinul material pentru achiziționarea unei ambarcațiuni corespunzătoare, dar administrația respectivă a cerut ca barca să le fie adusă tot de federație, poate și montată... La Dinamo există, într-adevăr, un bac modern, folosit în pregătirea loturilor naționale, dar capacitatea acestuia este mult redusă față de cerințe (bacul poate fi folosit de 8 sportivi pe oră, loturile naționale însumând, însă, peste 100 de caiaști și canoiști).

Iată și situația bacurilor din țară. La Galați, bacul — construit cu destule dificultăți — a fost inutilizabil în ultimele două sezoane pentru că în preajma lui s-au depozitat ba cartofii, ba mere... La Timișoara, bacul se află în incinta clubului C.F.R., dar clubul nu are secție de caiac-canoe (!) și de aceea nu manifestă nici un interes pentru punerea la punct a bazei sportive. Într-un alt oraș, adaugă că, de fapt, acest bac figurează doar scriptic în evidența federației. La Arad — bacul este o improvizație, cu bărci care nu corespund nici pe departe cerințelor.

Și asta e tot! Nu este oare cazul, și timpul, ca în locuri unor lamentări vizând noi construcții, cei în drept să treacă urgent la punerea la punct a tuturor bacurilor existente dar, după cum se vede, fie ineficiente, fie... inutilizabile? Fără această acțiune creșterea numerică și calitativă va fi, în continuare, frînată și ne-am putea trezi, o dată, în situația de a constata că începe să scadă valoarea generală a caiacului și canoei. Dorește cineva acest lucru?

Nu trebuie ignorată nici necesitatea reală de a se soluționa în paralel, problema

IN PRAJMA EUROPENELOR DE TENIS DE MASĂ ÎNAINTE DE A FI TÎRZIU

• Maria Alexandru continuă să poarte sceptorul tenisului de masă românesc • Băieții nu au valoare internațională • Cacialmalele Eleonorei Mihalca

Finalele campionatelor republicane individuale o dată încheiate, pentru secțiile de tenis de masă ale cluburilor și asociațiilor sportive a sosit ora bilanțului, a unui prim bilanț, pentru că pînă la sfîrșitul anului vor mai fi înscrise o serie de concursuri.

După una dintre cele mai importante competiții interne, cum a fost cea de la Arad, recolta titlurilor de campioni ai țării prezintă următorul tablou: Progresul București (antrenori N. Angelescu și M. Ganiner) trei titluri (de fapt două și jumătate, întrucît unul a fost obținut la dublu femei de Alexandru și Mihalca — ultima fiind de la Politehnica Timișoara) prin Maria Alexandru și Sergiu Luchian; C.S.M. Cluj (antrenor emerit F. Paneth), un titlu și jumătate, prin Dorin Giurgiu și Șerban Dobosi; Politehnica Timișoara (antrenor P. Hegesi) și Politehnica București (antrenor A. Ardeleanu), câte o „jumătate” de titlu prin Eleonora Mihalca și, respectiv, Silviu Dumitriu.

Statistică ar mai putea continua și cu includerea celorlalte medalii ocupate de aceiași sau de alți sportivi. Mai semnificativ ni se pare însă o comparație nu pe tărîm intern, ci pe cel internațional, mai ales acum, în preajma campionatelor europene de la Moscova (1-8 aprilie). Care este, din acest punct de vedere, valoarea tenisului de masă românesc? La băieți, situația este pe cît de simplă pe atît de precară. Înșiși victoria lui Giurgiu vorbește de la sine. Faptul că jucătorul clujean, departe de ceea ce a reprezentat el cu ani în urmă în concursul internațional, a

reușit, totuși, să se claseze pe primul loc, constituie dovada peremptorie că ceilalți competitori nu au o valoare corespunzătoare unei evoluții onorabile în întrecerile de anvergură. Prin urmare, hotărîrea federației de specialitate de a nu trimite băieții la campionatele europene își are justificarea deplină. Dar, ce se va întîmpla în viitor? Impasul nu va putea fi depășit atîta timp cît cei mai mulți dintre antrenorii noi vor ieși din inerție, atîta vreme cît nu se va precede la măsuri eficiente, fără menajamente. Semnalele și sugestiile ziarului au fost numeroase în acest sens, așa că reluarea lor nu s-ar mai avea rostul acum. Totuși, acțiunile viguroase de redresare s-au lăsat așteptate. Pînă cînd?

Și la fete, pentru că europenele bat la ușă, nu vom lua în considerare unele aspecte privind baza de masă a acestui sport, ci ne vom referi doar la componentele lotului republican. Ca în altele rînduri în ultimii decenii, greul va fi dus tot de marea noastră campioană, Maria Alexandru. Chiar dacă la Arad Maria nu s-a prezentat în cea mai bună formă (ar fi neindicat și irațional să se ceară unui sportiv să evolueze la cele mai înalte valori în toate competițiile), conștiințiozitatea cu care ea s-a pregătit ani de-a rîndul ca și în ultimele 12 luni, performanțele realizate ne dau convingerea că prima jucătoare a țării va avea un cuvînt greu de spus la campionatele continentale de la Moscova.

În schimb, forma arătată de colegele Mariei, Carmen Crișan și Eleonora Mihalca,

produce îngrijorare. Prima, ne-a părut dezorientată, fără vigoarea care îi era caracteristică. Poate să fie vorba de o scădere de moment.

În privința Eleonorei Mihalca, se știe că, din motive obiective, dar și dintr-o insuficiență preocupare, înstruirea ei de la jumătatea anului 1969 și pînă în prezent a fost deficitară. Chiar înaintea competiției de săptămîna trecută și cu toată criza de timp, Mihalca a părăsit antrenamentele de la București fără o învoire prealabilă. Desigur, nu s-a uitat faptul că Mihalca — prin victoria ei asupra Dianei Schöler — a deschis seria școlilor românești la mondialele de la München, cînd au fost cercetate două medalii de argint (la echipe și dublu fete), una de bronz (Maria Alexandru la simplu), iar toate cele trei jucătoare române s-au clasat printre primele 8 din lume. Tocmai de aceea, manifestările de ușurință ale Eleonorei Mihalca surprind și in-

dispun. Oare acesta să fie răspunsul la ajutorul și înțelegerea totală de care ea s-a bucurat din partea federației noastre de resort, ca și a altor foruri sportive? La Moscova, sportul lui Mihalca poate fi și el determinant în rezultatele echipei României, în meciurile de simplu, ca și la dublu. Sperăm că în zilele care au mai rămas, Eleonora Mihalca și Carmen Crișan vor găsi resursele corespunzătoare pentru ca antrenamentele lor să capete eficacitatea maximă. Este necesar să se acționeze cu calm și luciditate.

În cazul cînd se va decide ca și o patra jucătoare să facă deplasarea la Moscova, opinăm pentru Magdalena Lesai, mai constantă decît celelalte candidate.

Am spus aceste lucruri acum. Și e mai bine așa, decît să fim puși în situația de a le spune după campionatele europene de la Moscova.

Constantin COMARNISCHI

MOFTURI DE VEDEȚĂ

(Urmare din pag. 1)

înfințit așa, că oamenii s'au cam săturat să-l suporte capricios, și-a înaintat demisia. A amînat clubul Steaua să vrea să plece. După 11 ani de activitate în secția sa de tir! Fără motive. Fără să fiind seama că în toată această perioadă clubul, de care vrea să se despartă într-un mod alt de neelegant, și-a creat condiții să-și termine liceul, să-și urmeze cursurile...

Fără îndoială, nu s-ar fi ajuns la această fulgerătoare despărțire dacă Nicolae Rotaru n-ar fi găsit un climat favorabil. La cîteva zile după ce a depus cererea de demisie, mai precis la 31 decembrie 1969, el este angajat (fără a prezenta cartea de muncă) de clubul sportiv Metalul în funcția de instructor cu activitatea sportivă de masă. Lăsînd la o parte faptul că nu i s-au cerut acte legale la angajare, clubul bucareștan Metalul îi oferă eminentului trăgător un post în care știe precis că nu va putea face față. Solicitant la concursuri interne și internaționale, la stagiile de pregătire și la întreceri de verificare, Nicolae Rotaru nu va putea să corespundă exigențelor unei activități ce necesită nu numai orele unui riguros program, ci și multe altele suplimentare. Ori clubul sportiv Metalul nu cunoaște exact importanța activității sportive de masă, ori nu evaluează la modul cuvenit solicitările la care este supus un sportiv de performanță. Ori le cunoaște pe amîndouă, însă închide ochii. În rezoluție, clubul Metalul și-a lăsat o porție. Îl angajează pe Nicolae Rotaru temporar, pînă cînd îi va fi oferit un post de asistent universitar și va trece la Știința București. Dar generozitatea (aparentă) se dovedește a fi ipocrizie în

momentul în care este înaintată cererea de transfer. Dacă tot va fi pasager, de ce este nevoie ca între Steaua și Știința, Nicolae Rotaru să facă un popas seurt (și îneficient) la Metalul?

Lucrurile sînt clare. Dar clubul Steaua simte acum — pe piele proprie — ce înseamnă să racolezi un sportiv. În trecut nu prea îndepărtat, multe au fost cluburile sportive care au fost după sportivii care și-au luat găgăntăniile și au plecat fără o vorbă de rămas bun în Dinamo, în Steaua. Cum însă legea vendetei nu trebuie să acționeze în sportul nostru, răzburările n-au nici un rost. Nicolae Rotaru dă cu piciorul în 11 ani de muncă într-un club care l-a crescut ca om, ca sportiv. Legea transferurilor sună însă clar: dacă nu posedă delegea clubului pe care-l părăsește, el este obligat să stea un an în afara activității competiționale oficiale. Și legea este una pentru toți sportivii, fie ei la începutul carierei, fie la apogeeul ei. Și credem că trebuie aplicată fără tergiversări și în cazul lui Nicolae Rotaru. Nu de altceva, dar mîine poate — capricios cum este — să-și schimbe părerea și să prefere alt club.

Mai important însă decît cazul în speță, decît așa-zisele voiajuri sentimentale ale trăgătorului Nicolae Rotaru, sînt metodele lipsite de probitate ale acelor activități care n-au înțeles că s-au schimbat multe lucruri în mișcarea noastră sportivă. Oferind unui sportiv posibilitatea de a pasi pe alături de drumul cel drept, acești activități fac un evident deservicțiu, pun frîne eforturilor de întromare a unui spirit de responsabilitate, seriozitate și deplină corectitudine în toate domeniile sportului. Poate că, într-un fel, cazul acestor „binevoitori” trebuie mai urgent pus în discuție decît cel al capriciosului Nicolae Rotaru.

VASILE TEODOR ÎNVINGĂTOR ÎN CURSA DE DUMINICĂ

Concursul de duminică, inițiat de Șc. sp. nr. 3. În scopul verificării stadiului de pregătire a rutierilor noștri frunțași, a satisfăcut, reușind să creeze — prin organizare și importanța acordată de către participanți și oficialități — o atmosferă de veritabilă întrecere oficială.

Cursă-vedetă, a seniorilor, a început și s-a desășurată într-un tempo rapid, impus de membrii lotului național de fond, dar fără ca acestia să se poată detașa de

pluton. Abia pe ultimii kilometri, un grup format din Ciocan, Ionită și Cosma evadează amenințări, dar Burlacu recuperează de unul singur, „trăgînd” plutonul după el, învingînd colegii posibilitatea de a-și disputa sprintul și salvînd astfel locul național de fond de la o eventuală înfrîngere, survenită din partea lui Ciocan sau Ionită.

Rezultate tehnice: 1. T. Vasile 1 h 50'15; 2. V. Selejan; 3. N. Ciucmil; 4. N. David (toți din lotul național de fond); 5. M. Ionită (lotul de pistă); 6. C. Ciocan (Dinamo) și alți 20 de alergători de la Dinamo, Steaua, Voiața și Metalul Ploiești.

JUNIORI: 1. M. Popescu (Olimpia) 58'50; 2. N. Gherghinescu (Olimpia); 3. A. Năgoc (Dinamo); 4. I. Cernog (Olimpia); 5. I. Gavrilă (Steaua). JUNIORI II: 1. Gh. Firvulescu (Steaua) 34'10; 2. V. Barbu (Olimpia); 3. P. Ciocanu (Șc. Sp. 3); 4. M. Pop (Olimpia); 5. Petre Vasile (Șc. Sp. 3).

prof. Ion STOICA

Vă prezentăm viitorii noștri oaspeți

REPREZENTATIVA DE BOX A S.U.A.

- Pugiliștii americani posedă un stil profesionist, spectaculos... • Tinerețe, lipsă de experiență, dar mai multe... „mănuși de aur”! • 4 boxeri de culoare în formație

actualități

TREI INOTATOARE LA „TROFEO DEI NAVIGLI”

În zilele de 14 și 15 martie se va desfășura la Milano tradiționalul concurs internațional de inot dotat cu „Trofeo dei Navigli”. Țara noastră va fi reprezentată în întreceri de Cristina Balaban, Agneta Șterner și Anca Georgescu.

FINALELE „CUPEI 8 MARTIE” LA TENIS

Finala competiției feminine de tenis dotată cu „Cupa 8 Martie” s-a disputat între Eleonora Dumitrescu (Steaua) și Ecaterina Roșlanu (Progresul). La capătul unui joc viu disputat victoria a revenit jucătoarei de la Steaua cu scorul de 6-5, 6-4. La junioare, finala s-a jucat între Elena Takacs (Jugoslavia) și Virginia Ruzici (Dinamo). Practicînd un joc mai organizat, Elena Takacs și-a adjudecat victoria la scorul de 6-2, 6-4.

CONCURS DE INDEMINARE PENTRU AUTOMOBILIȘTI ȘI MOTOCICLIȘTI

Automobil Clubul Român în colaborare cu Federația Română de Motociclism și Comisia de Motociclism a municipiului București va organiza duminică 15 martie un concurs de slalom și indeminare. La întreceri, care vor avea loc pe traseul din Bd. Leontin Sălăjan (Halta Albă), participă

motocicliști și automobilisti frunțași și începători. Primul start se va da la ora 10.

PARTICIPARE BOGATA LA INTERNAȚIONALELE DE PATINAJ

La cea de a IV-a ediție a concursului internațional de patinaj artistic (juniori) de la București, care începe vineri la patinoarul acoperit „23 August”, și-au anunțat participarea sportivi din 11 țări: Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franța, R.D. Germană, R.F. a Germaniei, Iugoslavia, Norvegia, Suedia și România.

SUSPENDATE PENTRU CA AU LIPSIT DE LA ANTRENAMENTUL ECHIPEI NAȚIONALE DE BASCHET

La ultimul antrenament al lotului național feminin de baschet, cei doi antrenori, prof. Gr. Costescu și prof. I. Nicolau, au avut neplăcuta surpriză de a constata absența a nu mai puțin de șase jucătoare: Suzana Szabados (I.E.F.S.), Bogdana Diaconescu, Ileana Ghiță, Ecaterina Savu, Cornelia Taftian (Politehnica) și Margareta Pruncu (Constructorul).

Conform art. 66 din regulamentul de organizare și funcționare a F.R. Baschet, care prevede ca „sportivii convocați la formele de pregătire a echipelor reprezentative și care nu răspund acestor solicitări pot fi suspendați timp de 1-6 etape ale campionatului național”. Federația a hotărît suspendarea numitelor sportive pentru etapa de duminică a divizei A.

După cum am mai anunțat, reprezentativa de box a Statelor Unite ale Americii urmează să întreprindă la București, simbătă 20 iunie, seara, sau duminică 21 iunie, dimineața — echipa simlăară a României.

Pentru a vă înlesni o cunoștință cât mai apropiată cu pugiliștii americani, vom prezenta la urmează echipa S.U.A., aliniată la primele întîlniri amicale pe care aceasta le-a susținut în cadrul turneului european, la 11 februarie, la Moscova (2-9 februarie), la Minsk (3-8 în meciul revanșă).

Pe tîrîm moscovit, formația americană — antrenată de Pat Nappy, manager al formației armatei Statelor Unite — a utilizat următorii pugiliști:

Categoria 48 kg: WILLIAM HAWTHORNE — 30 de ani, efectuează stagiul militar în localitatea Fort-Nox din statul Kentucky; boxer de culoare; a susținut 62 de meciuri, a câștigat 63.

Între altele, antrenorul federal, Ion Popa, pe marginea evoluției acestui boxer: „Foarte tehnic, atacă nu directe de stînga foarte lungi; eschivează și blochează bine; lovește puternic, uverturii de stînga; a debutat în are viteză de deplasare; la poate fi mai ușor depășit prin contraatacuri”.

Categoria 51 kg: EDWARD SANTIAGO — 17 ani, student din New York; a debutat în echipa reprezentativă în meciul împotriva Italiei, la cat. 48 kg, fiind întrecut la puncte de Udelo; 2 victorii; 29 de meciuri, 22 victorii.

Ion Popa: „Același stil ca și Hawthorne; redutabil în lupta de aproape, din care „lovește” foarte bine, cu lovituri laterale; execută scaderi de nivel foarte jos și în față; lacune; nu parează rapid, mai ales loviturile de la distanță”.

Categoria 54 kg: GEORGES COWLEY — 24 de ani, funcționar din Chicago; a debutat în meciul S.U.A. — U.R.S.S., la Moscova, pierzînd la puncte în fața lui Aleksandr Meinkov; mulțuru; 63 de meciuri, 47 victorii.

Ion Popa: „Foarte ofensiv, atacă violent; se angrenează în lupta de aproape, în care el, dar e bine „asezat” pe ambele brațe; se deplasează cu ușurință”.

Categoria 60 kg: JUAN RUIZ — 29 ani, efectuează stagiul militar la New York; de două ori învingător în marile turnee amatori „Mănușa de aur”; 62 de meciuri, 37 victorii.

Ion Popa: „Foarte rezistent și foarte tenace; boxează tehnic și se deplasează cu ușurință; vulnerabil la directele de dreapta”.

Categoria 63,5 kg: QUIN DANIELS — 21 de ani, student din Detroit; câștigător al turneului „Mănușa de aur” de la New York; 98 de meciuri, 60 de victorii; la Moscova, a fost învins prin abandon (dicțat de arbitru) de Nikolai Hromov, pe care-l întrecuse la Las Vegas!

Ion Popa: „Stînga și viteză mare de execuție; pare frăgil, dar e bine „asezat” pe picioare; deservit de insistență, aplică cu brio loviturile de întimpinare”.

Categoria 67 kg: ARMANDO MUNIZ — 23 de ani, student din Los Angeles; participant la Jocurile Olimpice de la Mexico; meci; fost campion al armatei americane; a susținut 57 de meciuri, câștigînd 50.

Ion Popa: „Redutabil în lupta de aproape; execută serii de 4-5 lovituri foarte variate; static, ușor de depășit prin deplasări rapide”.

Categoria 71 kg: JESSY WALKER — 22 de ani, efectuează stagiul militar la Houston, Texas; a susținut 183 de meciuri, câștigînd 117; campion al Jocurilor Olimpice de la Moscova, a câștigat meciul cu campionul european Valeriu Tregubov, prin descalțarea acestuia pentru lovitură sub centură.

Ion Popa: „Atacă insistenț, este foarte incisiv; posedă un puternic croșeu de stînga; a debutat în are viteză de deplasare, eschivează bine”.

Categoria 75 kg: LARRY WARD — 18 ani, student din Milwaukee; campion al Statelor Unite pe anul 1969; anul trecut, a fost

„NAȚIONALELE”

DE SENIORI ALE ALPINILOR ȘI BIATLONIȘTILOR

Începînd de mîine, pîrțile Postăvarului vor găzdui campionatele naționale de schi, probe alpine, rezervate seniorilor și senioarelor. Disputele vor avea loc după următorul program: joi — slalom special (pe pîrțile de sub teleferic sau pe cea dintre cabana Cristiana Mare și Polana Ruia), vineri — slalom uriaș (pe Sulinar), simbătă — antrenament non-stop, duminică — coborîre (pe pîrțile Lupului, alit băieții, cît și fetele).

Tot în această săptămîină se vor desfășura la Poiana Brașov, și campionatele naționale ale biatloniștilor seniori. Probele au fost programate pentru vineri (cursule individuale de 20 km seniori și 15 km tinereti) și duminică (stațeta 4 x 7,5 km).

CAMPIONI DE SĂRITURI AI JUNIORILOR

Camponatul național de sărituri rezervat juniorilor s-a desfășurat pe trambulina mijlocie din Poiana Brașovului, într-un cadru modest, cu o participare modestă și cu rezultate... modeste, mai cu seamă la categoria juniorilor mici. Faptul este normal dacă ținem seama de îndelungata întrerupere a activității lor (provocată de plecarea antrenorilor la Borsă, unde au avut loc, pînă nu de mult, competițiile seniorilor) și de inexistența unor trambuline mai mici (pentru inițiere) și a altora mai mari (pentru creșterea măiestriei). După cum se vede, săriturile continuă să joace rolul de „cenușăreasă” a schiului nostru și, ca atare, nici rezultatele nu pot fi înalte.

Iată clasamentele: juniori mari: 1. I. Voinea (Tractorul) 224,2 p; 2. I. Bungeh (Tractorul) 213,5 p; 3. Gh. Both (Voiața Odorhei) 211 p; 4. A. Ecody (Textila Miercurea Ciuc) 175,6 p; 5. Gh. Biris (Tractorul) 166,8 p; 6. Al. Covaci (Valca Strîmbă) 145,8 p; juniori mici: 1. Gh. Gheroa (Dinamo) 212 p; 2. Em. Florea (ASA Bv.) 166,7 p; 3. Gh. Ducar (Dinamo) 161,7 p; 4. Em. Peter (Valca Strîmbă) 157,2 p; 5. V. Olteanu (Energia Bv.) 128,5 p; 6. I. Colcer (ASA Bv.) 119,7 p.

„CUPA DRUMARILOR” LA A XIX-a EDIȚIE

Tradiționala competiție a schiorilor bucareșteni, „Cupa drumarilor”, își dispută a XIX-a ediție de vineri pînă duminică, pe pîrțile de la Cota 1400. La acest concurs, organizat de Consiliul sindicatelor al municipiului București, prin asociația sportivă Proiectant, și-au anunțat participarea peste 150 de schiori din circa 20 de asociații, printre care Proiect ISPE, ISPFL, IPOCHIM, Proiectantul etc. Programul prevede desfășurarea curselor de slalom special (vineri), slalom uriaș (simbătă) și a întrecerilor rezervate copiilor (duminică).

Întrecut la puncte de campionul european Vladimir Tarasenkov; boxer de culoare; 24 de meciuri, 17 victorii.

Ion Popa: „Scund, se deplasează în mare viteză, foarte rezistent, excelent în lupta de aproape; execută serii prelungite de lovituri la cap”.

Categoria 81 kg: JOHN SANTIAGO — 18 ani, elev al Academiei militare din New Mexico; câștigător al turneului „Mănușa de aur”; fost campion reprezentativ la Moscova, fiind întrecut la puncte de Vladimir Babarika; a susținut 21 de meciuri, a câștigat 16.

Ion Popa: „Bine cauză staturii — foarte scund — preferă lupta de aproape; este extrem de ofensiv, nu face nici un pas înapoi; trimite violente croșe de stînga; insistă în eschive laterale, spre stînga”.

Categoria 82 kg: JERRY DANIELS — 22 de ani, mecanic din Dayton; campion al statului Ohio; boxer de culoare; 30 de meciuri, 24 de victorii; a debutat la Moscova, fiind întrecut cu greu la puncte de Aleksandr Vasușkin.

Ion Popa: „Foarte mobil, execută foarte devorțat pentru categoria grea; se apără cu atenție prin blocare, dar atacă nepericulos, neavînd nici viteză de execuție, nici de deplasare”.

Încheiere, trebuie menționat că boxerii din Oceaen posedă un stil profesionist, spectaculos, cu multe eschive, scaderi de nivel, blocaje. Ei caută în permanență lupta de aproape care se pare că-l convînză.

Acesta fiind așa, sperăm că pugiliștii români, carecum ar fi, asupra birărilor (și lipsurilor) acestor lor oaspeți, se vor feri, la 70 sau 80 zile, de un spectacol agreabil și — de ce nu? — o victorie internațională de mare prestigiu.

Ovidiu IOANITOIAC

DERBYUL etapei...

(RAPID - PETROLUL)

Incepind din editia 1946-1947, cind s-a reluat campionatul diviziei A la fotbal, Rapid si Petrolul s-au intalnit de 39 de ori. Iata rezultatele: 1946-47: 0-1, 1-5; 1947-48: 2-3, 2-0; 1948-49: 1-1, 1-4; 1950: 1-0, 0-1; 1951: 2-0, 0-0; 1952: Rapid a jucat in „B”; 1954: 2-0, 3-0; 1955: Rapid a jucat in „B”; 1956: 1-1, 1-2; 1957-58: 0-0, 0-2; 1958-59: 3-1, 0-0; 1959-60: 1-1, 1-1; 1960-61: 0-0, 2-1; 1961-62: 1-3, 2-2; 1962-63: 2-3, 6-1; 1963-64: 0-6, 1-0; 1964-65: 1-0, 1-0; 1965-66: 2-1, 0-1; 1966-67: 3-1, 0-0; 1967-68: 0-1, 4-0; 1968-69: 0-0, 2-0; 1969-70: 2-1.

Facind bilanțul, constatăm că Rapid

a obținut de 16 ori victoria, Petrolul de 12 ori, celelalte 11 înfrângeri terminându-se la egalitate. Cele mai comentate meciuri din acest palmares au fost, fără îndoială, cele disputate în cadrul edițiilor 1962-63 și 1963-64. Prin iunie, în finalul campionatului 1962-63, la București, Rapid a învins Petrolul cu 6-1. Două luni mai târziu începea noul campionat, care punea iarăși față în față cele două echipe, tot pe stadionul „23 August” din București. Rezultatul? 6-0 pentru... Petrolul! Dar, pentru a nu exista nici un dubiu că balonul e... rotund, după ce Petrolul surclasase Rapidul, la București, în retur, la Ploiești, victoria a revenit bucureștenilor, cu 1-0!

DINAMO — ARSENAL LONDRA

(Urmare din pag. 1)

Si acum, noutati din ambelute tabere. Doua avioane speciale au adus azi, dupa-amiază la București lotul Arsenalului, impreună cu zece ziaristi de la principalele publicatii londoneze și peste o sută de suporteri. Oaspeții au fost întâmpinați pe aeroportul Băneasa de o delegație băcăuană, în frunte cu președintele

de onoare al clubului Dinamo, Aurel Iliu Calimandrice. Jucătorii și conducătorii Arsenalului, ca și ziaristii și-au continuat călătoria — tot pe calea aerului — spre Bacău unde atît la aeroport (din partea oficialităților locale), cît și la Hotelul Bistrizia (în fața căruia îi așteptau sute de iubitori ai fotbalului) li s-a făcut o primire călduroasă. Pentru suporteri O.N.T.-ul a aranjat un program separat, urmînd ca ei să vină la Bacău în ziua meciului.

În ceea ce privește echipa băcăuană, ea a intrat astăzi (n.r. ieri) pentru prima dată, după meciul cu Kilmarnock, pe terenul de joc de la stadionul central, efectuînd un antrenament de reacomodare. Căutînd soluțiile cele mai potrivite pentru înlocuirea lui Dembrowschi (suspendat la primul joc cu Arsenal) și Băluță (accidentat) antrenorii s-au fixat asupra lui Neumayer și David, sperînd că linia de atac va da satisfacție și în această nouă componentă. Dar iată cum arată formația băcăuană: Ghiță — Comănescu, Nedelcu, Velicu, Kiss, Vătafu, Duțan, Neumaier, Pană, D. Ene, David.

Astăzi a sosit la Bacău și brigada de arbitri din Ungaria condusă de Gyula Embarger, precum și observatorul-delegat din partea secretariatului C.O.T., Rudolf Sabliak (Iugoslavia).

TRICOLORII

naugurăm cu prezentele rînduri rubrica „Tricolorii”, rubrică care va funcționa cu regularitate pînă la plecarea în campania mexicană. Așadar, cum cu evoluat selecționabili în prima etapă a returului? Dar să le dăm cuvîntul cronicarilor noștri.

Șase „tricolori” au evoluat, duminică, la Petroșani. Evoluția unuia dintre ei — e vorba de LUCESCU — a stîrnit... teamă, ceea ce înseamnă și admirație în același timp, printre spectatori locali. El a fost deosebit de activ, în funcție de fazele jocului, apărînd cînd pe aripa stîngă, de unde luase startul, cînd pe cea dreaptă. RADU UNVEILLER, serios, muncitor, ca de obicei, dar fără plusul așteptat. DUMITRACHE: cu motoarele parcă gripate. DINU a venit de multe ori în atac, dar a intrizat la sut. GHERGHELI a alergat mult, dar așit. Multe greșeli de plasament și de interceptie la DELEANU. Ceea ce explică, într-o măsură, și acel „9” cu care a fost notat adversarul său direct, Peronescu.

In afara lui RĂDUCANU care, deși fantezist, a fost „pe fază” la cele 2-3 mingi mai periculoase, ceilalți patru rapidiști au jucat sub posibilitățile lor.

Neagu a evoluat cu eleganță, dar îi reproșăm ineficiența în cel puțin 2-3 situații în care putea marca. DUMITRU a alergat mult,

In meciul de la București, de pe stadionul Republicii, s-au întîlnit trei dintre fundașii titulari ai turneului sud-american: Sătmăreanu, Hălmăgeanu și Mocanu. Deși SĂTMĂREANU a mai evoluat de cîteva ori pe postul de fundaș central, era evident că de această dată nu se afla în elementul său, depla-

stîndu-se cu predilecție în zona sa obișnuită, urmînd mult în atac pentru a efectua cunoscutele sale centrări din marginea careului dăvers, ieșînd deci, uneori, inoportun din dispozitiv. Această remarcă și în privința celorlalți doi fundași, HĂLMĂGEANU și MOCANU, a căror reacție la solicitarea fizică n-a avut perioade de

In prima repriză, DOBRIN a evoluat la nivelul său mediu. În dribling a fost uneori incomod de terenul alunecos, dar de regulă a depășit cîteva apărători și apoi, prin pasele sale excelente, a creat colegilor bune situații (îndeosebi lui Radu și Roșu). Cu un bun plasament, și-a creat ocazia

de a construi acțiuni frumoase, dar a greșit cîteva pase, iar în acțiunile de recuperare a balonului a fost de mai multe ori oprit de arbitru pentru fault.

La Moinești (Dinamo Bacău — U.T.A.) au evoluat trei „tricolori”: E. Dembrowschi, Ghiță și Domide. E. DEMBROWSCHI a avut o primă repriză remarcabilă. A muncit enorm, a fost mereu prezent în fazele de atac, dar și în apărare,

căutînd să-l suplinească în linia de mijloc pe Duțan, care, în acest joc, a avut sarcini defensive. În repriza secundă, însă, atacantul băcăuan a fost mult mai șters, dînd evidente semne de oboseală. GHIȚA, în schimb, a fost foarte nesigur în in-

ORIZONT

OFENSIVA VERBALĂ ȘI SLĂBICIUNILE COMPARTIMENTULUI DEFENSIV

Este în afara oricărui dubiu că Joao Saldanha, managerul echipei Braziliei, a pornit o campanie perseverentă pentru a-și curăța terenul de duce spre cupa „Jules Rimet”. Și, probabil, dintr-o deprindere a fostei sale ineletricilor, ziaristica, Saldanha se plasează mereu pe poziția ofensivii verbale. Într-un interviu acordat ziarului englez „The Observer”, el promitea că la campionatul mondial „dacă cineva va lovi vreun jucător de-al nostru, așa cum a făcut-o Hottges sau Gemmell (referirea este la meciul R. F. a Germaniei — Scoția, din preliminariile campionatului mondial — n.n.), partida nu se va mai termina. Pentru că aceasta va deveni o bătălie. Dacă cineva va comite o brutalitate, ceva care n-are nimic comun cu fotbalul, atunci nici noi nu vom mai juca fotbal. Fiind o bătălie, trebuie să luptăm. Și nu numai unul sau doi dintre cei 11 jucători. Nu, poate chiar 12, pentru că și cu voi fi alături de ei”.

Și decizia mult sporită, nu mai rămîn pironii de admirare în fața cascadelor driblingului lor. Au trecut zilele jonglerilor cu balonul, ale tehnicii pure transformate în scop în sine. Jocul este mult mai rapid, mai combativ. Amprenta pragmatismului se simte în evoluția jocului, totul trebuie făcut non-stop, în 90 de minute, la turaj maxim. Și dacă jucătorii europeni nu sînt la nivelul celor sud-americani în ceea ce privește controlul balonului, manevrele lor sînt însă mai simple, mai directe și mai luți. Deci maximum de randament, în minimum de timp. Dar atenție la mijloace, pentru că scopul nu le scuză... Sistemul 4-2-4, sistemul flexibilității novatoare brevetat de brazilieni s-a transformat cu timpul în opusul său, devenind o schemă rigidă, doct profesorală, ce încorsetează calitățile native ale jucătorilor carioca. Cei care au văzut echipa lui Vicente Feola la „World Cup '66” au afirmat că fundașii brazilieni erau cu mult inferiori din punct de vedere valoric celorlalți coechipieri și, de asemenea, printre cei mai slabi jucători care au evoluat acolo, în compartimentele defensive. Se pare că această carentă n-a dispărut nici în prezent din fotbalul brazilian. Jucătorii lotului reprezentativ român au avut de înfruntat pe continentul sud-american fundași agresivi, dar nu în sensul pozitiv al jocului atletice, ci în cel opus, al precarității arsenalului tehnic, compensat, fortuit, dar și uneori voluntar, prin acțiuni purtate dincolo de limitele regulamentului. Mai mult ca sigur că în condițiile luptei aprige pentru calificare în fazele superioare ale campionatului mondial din Mexic tricolorii vor avea de suportat și rigorigile unui astfel de joc, de uzură și intimidare. Turneul sud-american a fost o utilă punere în temă, demonstrînd, încă o dată, că jucătorii români trebuie să se armeze, metodic, cu o excelentă condiție fizică, cu o pregătire atletică fără fisuri și cu o indestructibilă stăpînire de sine. Pentru a evita surpriza neplăcută a unor eliminări de pe teren — și au fost asemenea cazuri în meciurile din Brazilia! — pentru a-și păstra intactă capacitatea de reacție, singura supapă să rămîna faptul de joc. Pentru că, într-adevăr, așa cum și Saldanha a trebuit să sublinieze: „El bine, fotbalul e o luptă, dar o luptă cu balonul. Lupta cu picioarele și pumnii este cu totul altceva...”.

Paul SLAVESCU

Dintre atîția manageri, Nino îl alege pe cel care nu-i promisese nimic — Cel de al treilea fiu al lui Amaduzzi — Un nou debut la Triest — Meciul cheie — Cea mai frumoasă veste

Înd am început să discut despre Amaduzzi cu Nino, în acestă mi-a spus deodată: „Să știți că eu am mai puțin prieteni decît s-ar crede. Frea multă lume se adună în jurul meu din interes. Și eu o știu. Sînt însă două persoane care, dacă m-ar dezamăgi, aș simți că se dărîmă lumea peste mine. Una din ele este Bruno Amaduzzi. Am pentru el o puternică și sinceră afecțiune, fiindcă este poate singurul care a reușit să mă înțeleagă. M-a înțeles și bănuiesc că nu l-a fost ușor, deoarece am o fire complicată, în care foarte greu pătrunzi. Poate că, în început, a fost vorba și la Bruno de interes. Intuise probabil că puteam să însemn pentru el... gîlna cu ouă de aur. Multă lume îmi făcea, atunci, proclamații tentante. Unii îmi ofereau ceea ce Amaduzzi înțel nu-mi putuse oferi. Sînt sigur că am fost bine inspirat încredințîndu-mă lui și nu altora. L-am ales pentru că el nu-mi promisese nimic. Spunea: lubește sportul, vreau să fiu manager, sînt tînar, lipsit de experiență, am organizat de cîteva ori gale de box și... basta! Dar eu am înțeles că era cinstit, că voia să-și facă un nume ca manager, dar fără a dăuna altora. Pe atunci eram și eu tînar. Asta se întîmpla în 1960, după cum poate știți amintîndu-l. L-am ales, așadar, pe Amaduzzi, și astăzi am senzația că sînt cel de al treilea fiu al managerului. Lui nu

Nino face muncă voluntară la sala în care și-a început antrenamentele ca profesionist sub conducerea lui Amaduzzi și Golinelli

L-am spus nîrlocată toate acestea, fiindcă voiam mai înțel în descoperi. Și am descoperit că, dincolo de ceea ce se cheamă manager, Amaduzzi rămîne în primul rînd adevăratul și cel mai bun prieten al meu. — Și ceilalți? — Este secolul Libero Golinelli. Îmi pare rău că drumurile noastre s-au despărțit. N-a fost vina mea. Poate n-ai lăsat, cu toată neînțelegerea pe care n-am reușit — nici unul din noi — să ne-o explicăm. Golinelli a fost primul meu antrenor ca profesionist. E un om de mare capacitate, o mare personalitate. Poate că nu creșteră juns în el înșuși, deși reușite să convingă că e cel mai valoros dintre toți. Golinelli este omul care știe cum să-ți dea o mîină de ajutor, atunci cînd ai nevoie de ea. El sînt recunoscător. Chiar dacă, acum, nu mai sîntem alături și chiar dacă el se consideră ofensat de comportarea mea. Vreți o dovadă? A încrederei pe care Nino o are în Amaduzzi? Iată-o, l-am cerut-o chiar lui: — Dintre întîrnicile organizate de Amaduzzi a fost vreuna asupra căreia ei fi avut de obiectiv ceva? — Nici una. Amaduzzi a ales întotdeauna omul potrivit pentru momentul respectiv. Pot spune că succesele pe care le-am obținut în cariera de profesionist se datorează nu numai calităților mele, dar și modului înțeles în care Amaduzzi m-a dirijat. A fost un timonier excelent al... corăbiei mele. Cu el, am evitat întotdeauna scînteii, iar sînd nu le puteam evita, ne pregăteam să le înfruntăm în condițiile celei mai avantajoase, pentru a ține în larg fără „avaril”.

Deci, după Toni Canoa, înțel doi oameni își leagă numele de cel al lui Benvenuti, antrenorul său din vremea cînd era Amaduzzi? Iată-o, Golinelli. El dar, în momentul în care Nino dezbracă tricoul Accademiei pugilistica triestine pentru a începe — asupra, neîndurătoare carieră de boxer profesionist. A scensîntina tandemului Benvenuti — Amaduzzi (ar fi mai potrivit denumirea: terțetul Benvenuti — Amaduzzi — Golinelli) a început cîrînd după Olimpia încaută. Nino avusese nevoie, firește, de o perioadă de acomodare. Prima sa apariție pe ring ca profesionist a avut loc la Triest. Era, într-un fel, orașul lui, cel în care începuse și cariera de amator. Asemeni personalități mult Anteu, căruia contactul cu pîmîntul îi reformprosăta forțele, și pugilistul nostru a simțit, pare-se, nevoia să revină pe meciurile noastre înainte de a începe drumul anevos dar care avea să-l ofere atîtea succese în lumea boxului profesionist. Prima adversar: tunisîianul Ben Ali Allala. În cursul aceluiași an, pugilistul african l-a urmat încă 13 adversari care au trebuit, cu toții, să se incline în fața lui Benvenuti. Din cele 14 înfrîngeri susținute în primul său an de activitate ca profesionist, opt s-au disputat pe durată a 6 reprize. După cum se poate observa, începutul acestei noi etape s-a făcut cu o circumspecție și prudență caracteristice unui manager ce urmărește obiective îndepărtate și pline de ambigie. Și Amaduzzi ținea foarte departe, spre obiective mai mult decît ambițioase...

Anul 1962 avea să înceapă, însă, cu un examen extraordinar de dur, pentru Nino, acela pe care el îl consideră și astăzi meciul cheie al carierei sale: „A fost înțel cea mai înaltă a unei scări asimetrice. Pînă atunci întîlnisem adversari care nu valoau nici o treime din Aldridge și, totuși, mă chinuser enorm că să-l înving. Cu Aldridge puteam să-mi deschid sau să-mi bazez viitorul. Mi l-am deschis...”. Era prima înfrîngere anul 1962 programată pe ringul de la Palazzetto dello Sport din Roma. Rezultatul? Englezul n-a rezistat mai mult de șase reprize și Nino avea să coboare învingător prin k.o. Dar 1962 nu l-a adus doar pe Aldridge în fața lui Benvenuti. Alți doi boxeri l-au obligat să se întrebuneze pînă la disperare: italianul Kommi și francezul Ruellet. Primul a făcut față în 5 din cele 8 reprize învînzute, dar apoi a trebuit să abandoneze; celălalt a fost învînzut de greu la puncte, după 8 reprize.

„Consider meciul cu Lommi cel mai dificil, sub aspect psihologic, din toată cariera mea de profesionist. Nu aș fi putut să-l înving dacă nu mă așezam pe o poziție în care să mă așez pentru faptul că atunci cînd am terminat am avut senzația că sînt un asasin. L-am lovit în inimă cu o dreaptă care l-a expediat la pînea ce pe un cadavru. Inima încetase să-l mai bată. Cînd am așit că l-a s-a înșimplat, am avut impresia că mi s-a prăbușit cerul în cap. M-am și văzut în postura de asasin, deși nu aveam nici o vină... Am așit mai apoi că Lommi a revenit pe ring, dar norocul a continuat să-l ocotească, știrca roșînrîngi a fost, cred, cea mai frumoasă din viața mea...”

Cesare TRENTINI

(Va urma)

ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI

• Doud amndunet modernă (electrică) care va putea reflecta — la propriu și la figurat — într-o tablă de fotbal letim și de fotbal ca vor fi găzduite aici, în viitorul apropiat. Deci, un maraj să instalează o altă, nouă și... și acum, un mi-

• Aprope de crăciul și transmisiuni. Se pare, judecînd după spațiul înțim acordat de radio — doar relatarea repriză secundă, de pe trei terenuri — și după absența camerelor T.V. de la meciurile primel etape a returului, că Radioteleviziunea intenționează să realizeze tablă de fotbal în cadrul emisiunii. Este și aci o consecvență, dacă ne gîndim că nici în cursul săptămînii nu prea găsești emisiuni sportive în programele respective...

• Cînd arbitru N. Rainea a fluierat sfîrșitul partidei Jui — Dinamo București, cealaltă tablă de fotbal din Petroșani arăta min. 42 al reprizei secundă. Greșile conducătorului meciului măsurătoare înțim de tabelă. În defect era ceasul de la tabela de maraj. Această nepotrivire a constituit însă un prilej pentru unii dintre jucătorii bucureșteni aflați în plină cursă contra-cronometru, de a reclama timpul sustras, chipușia de arbitru. Cum nu e prima oară cînd asistăm la incidente de acest gen, la discuții în teren și în tribune, se întîmne un control urgent și exigent al ceasurilor de pe stadioanele noastre de fotbal.

• Am întinerit înaintea toată echipa! Din... Mureș. Transilvan... joacă numai Soos... doctorului a pescu și Alexan... C. Rădulescu. Și un amănunt: dru Vastle...

• Brigada de arbitri care a condus partida A.S.A. Tg. Mureș — C.F.R. Cluj (Cornel Niculescu, Ghică Popovici și Grigore Birșan) a folosit acest prilej pentru a se... roda în vederea meciului Schalke 04 — Dinamo Zagreb, programat peste o săptămîină în R.F.G. La Tg. Mureș „reputația” a dăcurs în bune condiții...

• La Oradea, sezonul oficial de fotbal l-a inaugurat partida dintre echipele de tineret Crisul — F. C. Argeș. Jocul a fost programat la ora 11, pe terenul Voința. Motivul, iesne de înțeles: pentru a se menaja terenul principal, înțim de ploaia din ziua de acord cu desășurarea meciului de tineret în condiții total impropru. Zgura cu pîmînt roșu — cînos, băltoacă mai peste tot. Picioarele se ajunzau dincolo de gîmene, iar cînd se deslupau, gheata rîmneț acolo. Așa l-am văzut pe Buc, cu piciorul gîl în noroiul rece). Mîinga nu s_ărea, nu se mișca din cîisă. După o jumătate de repriză jucătorii erau de nerecunoscători: cum de la Crisul, care de la Pitești? Acest teren și acest joc le-a periclitat tuturor sănătatea. Mai poate fi vorba atunci de fotbal, de sport? Nu! Toate aceste noțiuni au fost compromise. Cum de o fi putut un arbitru cu experiența lui Aurel Pop (Oradea) să accepte desășurarea meciului în aceste împrejurări? Cele pe care la Oradea trebuie să constituie un semnal de alarmă pentru F.R.F. și Comisia de competiții, pentru că și campionatul de tineret-rezerve necesită condiții propice.

• Doar trei stele pentru arbitrajul prestat la Cluj de Vasile Dumitrescu. — Cei doi — cu două excepții — înțim de intervenție nereglamentară a lui Niculescu asupra lui Obiemenko în prima repriză, înțim de intervenție nereglamentară a lui Niculescu asupra lui Obiemenko în a doua repriză — cînd n-o face — în acordarea stelelor. Cum s-ar putea vorbim de reșter la două înfrînșcînturi captivale

• La „U”, nevoia de înțim de meserie devenise în ultima vreme o maladie cronică. „Dă-mi un înțim de aiunel care joacă pe terenul antrenorului Ștefan Cirjan, vădit mîhnit de ineficiențarea liniei ofensive. Duminică, înțim de pierdut un punct din cauza mijlocașilor care, pe un teren

• CUPON DE CONCURS Numele și prenumele: Adresa:

1. CE ECHIPE VOR OBTINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE) GRUPA A GRUPA B GRUPA C GRUPA D 2. CE ECHIPA VA CISTIGA CAMPIONATUL MONDIAL? PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT nr. 10 DIN 8 MARTIE 1970 CATEGORIA I (12 rezultate): 0,70 variante a 80 834 lei; CATEGORIA II-a (11 rezultate): 17,80 variante a 5449 lei; CATEGORIA III-a (10 rezultate): 123,70 variante a 1178 lei. Premiul de categoria I se compune din 1 premiu 50% a 57 739 lei obținut de participantul POP CAROL din Arad și 2 premii 10% a 11 548 lei.

JOCURILE AMERICII CENTRALE ȘI CARAIBILOR

Mexicanii au dominat probele de natație

La Ciudad de Panama au luat sfârșit întrecerile concursului de natație din cadrul Jocurilor Sportive ale Americii Centrale și Caraibilor. În clasamentul final pe națiuni, primele locuri au fost ocupate de Mexic, Columbia, Porto Rico și Cuba.

În ultima zi a competiției, proba de 200 m brăsu a revenit mexi-

canului Felipe Munoz (campion olimpic la Ciudad de Mexico) în 2:27.6. În proba de 100 m liber masculin, pe primul loc s-a clasat Gary Goodenre (Porto Rico) cu 54.7. În concursul feminin, cele mai bune rezultate au fost obținute de Maria Teresa Ramirez (Mexico) — 1:09.8 la 100 m deflin și 2:36.1 la 200 m spate

sportul in lume

SEVER MUREȘAN ÎNVIĞĂTOR ÎN TURUL DOI LA MENTON

PARIS, 10 (Agerpres). — La Menton (Franța) se desfășoară în prezent un turneu internațional de tenis la care participă și jucătorii români. În turul doi al probei de simplu bărbați, tenismanul român Sever Mureșan l-a învins cu 6-1, 6-1 pe francezul Deniau. Alte rezultate: Goven (Franța) —

Esner (Italia) 7-5, 6-0; Margets (Spania) — Meyer (Franța) 6-1, 5-7, 6-3; Simpson (Noua Zeelandă) — Boutard (Franța) 6-0, 9-7; Rouyen (Franța) — Compton (Anglia) 6-3, 6-1; N'Godrella (Franța) — Geiger (R. F. Germaniei) 6-4, 6-4.

TREI RECORDURI

MONDIALE LA INZELL

La Inzell (R. F. Germaniei) au fost din nou doborâte recordurile mondiale de patină viteză. Pe distanța de 500 m suedeza Hasse Boerjes a fost cronometrat în 38,46. La urmat în clasament japonezul Keichi Suzuki, care a coborât de asemenea sub... propriul record mondial datînd de două zile: 38,50 („vechiul” record era de 38,71) ! Olandezul Cornelius „Kees” Verkerk a stabilit al doilea record al lumii, parcurgînd 1500 m în 2:01,90. În sfârșit, la tetratlon, olandezul Jan Bols a realizat 171,512 p — al treilea record mondial al zilei !

CURSA CICLISTĂ PARIS — NISA CHEMELLO ÎNVIĞĂTOR ÎN PRIMA ETAPĂ

A început competiția ciclistă internațională Paris — Nisa. Prima etapă a cursei, desfășurată pe ruta Paris — Joigny (140 km), a fost câștigată în mod surprinzător de italianul Cipriano Chemello, cronometrat în 4 h 02:55.0. Au urmat în clasament Guido Reybroeck (Belgia) și Cyrille Guimard (Franța), cronometrați în același timp cu învingătorul. Grosul plutonului, care a fost înregistrat cu același timp, a cuprins, printre alții, pe francezii Poulidor și Pingon, italienii Motta și Dancelli etc. Chemello, învingătorul primei etape, care a trecut doar anul trecut la profesionalism, a făcut parte din echipa italiană la J.O. de la Ciudad de Mexico

CONCURSUL ATLETIC

DE LA EAST LANSING

Cu prilejul unui concurs athletic de sală, desfășurat la East Lansing (Michigan), Mark Winzenreid a câștigat proba de 880 yarzi cu performanța de 1:49,8. În proba de 60 yarzi, Herb Washington a fost cronometrat în 6,0, iar proba de săritură în înălțime l-a revenit lui Pat Matzdorf cu 2,13 m.

TURNEUL FEMININ

DE ȘAH

DE LA BELGRAD

BELGRAD, 10 (Agerpres). — În runda a doua a turneului internațional feminin de șah de la Belgrad, Kristina Radzikowska a învins-o pe Lie Timmer. Celelalte partide, printre care și Nona Goprindasvili — Elisabeta Polihroniade și Jana Malipetrova — Alexandra Nicolau, s-au întrerupt.

Entuziasta primire a handbaliștilor

Incurajați de suporterii, handbaliștii găsesc... resurse pentru a face față asaltului gazetarilor

(Urmare din pag. 1)

toți goalkeeperii handbalului, o arată tuturor, pentru că bucuria să fie a tuturor. Și, din nou, familiile îi îmbrățișează pe băieții aceștia modest care surd candid.

A trecut aproape o oră de cînd avionul de Paris a sosit la Băneasa, de cînd ne aflăm în preajma campionilor mondiali. Nimeni nu pleacă. Toți vor să-l mai vadă pe acești băieții bravi, să le stringă mina, să le comunice prin a-

cest gest de sinceră prietenie toată bucuria pe care le-a produs-o neuitata finală de la „Palais du Handball”. În clădirea aeroportului și în afara ei entuziasmul continuă să fie la fel de incandescent. Și vorbele lui Cristian Gațu, ale acestui veritabil artist al handbalului, ne comunică simțămîntele campionilor: „Acum, aici, în mijlocul alor noștri, simțim într-adevăr dimensiunile performanței noastre, bucuria victoriei, prețul ei. E totul minunat !”

Primele impresii la sosirea învingătorilor

Prin mulțimea care a învadat aseră aeroportul Băneasa, dorind să stringă cu o clipă mai devreme minile campionilor lumii, ne-am făcut cu greu loc pentru a culege impresiile eroilor celui de al VII-lea C.M. Marele succes de la Paris justifică însă orice efort suplimentar.

Prof. IOAN KUNST-GHERMĂNESCU, secretar al C.N.E.F.S.: „Handbalul de calitate a dominat această editie, marea majoritate a echipelor prezentîndu-se în mare progres. În acest context, victoria handbaliștilor români capătă o aureolă deosebită. Am învins în cel mai greu și cel mai frumos campionat al lumii, confirmîndu-ne clasa înaltă a școlii de handbal românești. Toți băieții s-au dovedit de o manieră ireproșabilă acestei întreceri. Mulțumindu-le lor mă gîndesc și la trio-ul de tehnicieni, Nicolae Nedef, Oprea Vlase și Eugen Trofin care i-au pregătit și condus ca la carte. Este un succes de prestigiu pentru sportul românesc și sper nu ultimul.”

EUGEN TROFIN, antrenor al echipei naționale: „Ne-am pregătit mult și cu mare atenție, am luptat enorm și am câștigat. Doream din toată inima o victorie prin care să dovedim celor mai sceptici că handbalul românesc are resurse enorme. Finala? Cel mai greu meci la care am luat parte vreodată. Ce consum de energie și nervi, dar câtă fericire după aceea !”

TITUS MOLDOVAN: „Cea mai mare bucurie din viața mea: prima participare la C.M. a coincis cu dobîndirea medaliilor de campion. Succesul îmi dă astăzi aripi noi și promit să mă pregătesc de o asemenea manieră care să oblige pe selecționeri să-mi acorde credință și la J.O. de la München.”

CORNEL OTELEA, căpitanul echipei naționale: „Am jucat la patru campionate mondiale și am mîrit numărul medaliilor de aur la trei. Cred însă că aceasta din urmă este cea mai prețioasă. Nici cînd nu am luptat cu atîta forță și parcă niciodată nu am întîmpinat o asemenea rezistență din partea adversarilor. Fără exagerare — a fost cel mai tare campionat mondial !”

GHEORGHE GRUIA: „Îmi vine greu să vă descriu ce am simțit cînd — în ultimul minut de joc și la numai 20 de secunde de titlul mondial — mingea trasă de mine s-a oprit în brațele lui

Frieske. Am întors instinctiv capul și l-am văzut pe Rost plonjînd în semicercul nostru și înscind golul egalizator. Am crezut că întreaga sală se prăvălește asupra mea. Am pornit spre banca rezervelor, mi-am pus un prosop în cap. Nu am mai vrut

Handbal: „N-am să uit momentele care au încheiat meciul decisiv din grupă. Handbaliștii vest-germani jubila, iar în vestiarul nostru era o liniște mormintală. Am ieșit afară; nu puteam suporta. Pe culoar, un ziarist francez mi-a spus că Suedia, deși învinsă la un gol diferent de echipa U.R.S.S., a ocupat locul I în grupa A, iar formația R. D. Germane — locul II. M-am grăbit să duc ovestea grupului nostru și foștilor adversari. Ei bine, echipa lui Werner Vick a căzut paralizată pe moment, nevrînd să creadă, în timp ce în vestiarul românilor voia bună a revenit subit. Ce să-i faci, într-un asemenea campionat ai nevoie și de puțină șansă...”

ROLAND GUNESCH: „Foarte multă lume mă întreabă de incidentul din semifinală. Iată pe scurt cum s-au întîmplat faptele: era ultimul minut și noi atacam. Petersen mă obstrucționa în permanență, fiindu-mă de

„BĂIEȚII DV.

AU MERITAT VICTORIA”

declară HANS SEILER, antrenorul echipei R.D. Germane

Aeroportul Schönefeld, luni 9 martie, ora 14.30. Sintem în holul aerogării, în așteptarea cursei Copenhaga — Berlin — București. Împreună cu echipa feminină de handbal a României. Megafoanele anunță sosirea cursei de la Paris și numeroși berlinezi se îndreaptă spre sala de primire. Din avion coboară echipa R. D. Germane, medaliată cu argint în confruntarea pentru titlul mondial. Ne alăturăm celor ce-l aplaudăm pe redutabilii parteneri din finală ai echipei României, îi felicităm pentru ardoarea cu care au luptat, pentru contribuția la realizarea unui spectacol ce a înscindat cu succesul și numai 7000 de spectatori parizieni, ci milioane de telespectatori. Antrenorul Hans Seiler ne mulțumește și ne spune:

„Băieții dv. au meritat victoria. Au avut mai multă voință și moral ridicat care le-a permis să se impună în momentele cheie ale meciului. Vă felicit și vă doresc noi succese.”

Ca și duminică după amiază la Werner Seelenbinder Halle, cînd zădărnicele încercări internaționale de handbal feminin au recunoscut fără — după încheierea transmisiilor de la televiziune — că succesul sportivilor români este meritat mai ales pentru dirigența, pentru voința de fier cu care au luptat în dramaticile minute ale prelungirilor, și acum primim confirmarea înaltelor calificări pe care tricourile le-au etalat în capitala Franței. Venită din partea marilor învinși ea devine și mai prețioasă.

H. N.

valeresc, mai ales că incidentul avea să capete în momentele următoare proporții cu totul neodorice.”

CRISTIAN GAȚU: „Nu vă puteți închipui ce fericit sînt. În sfârșit, am putut să mă fiu de cuvînt și i-am adus tatălui meu medalia de aur care-mi lipsea din colecție. În plus, am câștigat 15 pariuri, ultimul la ziaristul Ion Bocioacă: eu i-am spus că vom ateriza la București, la ora 19 și nu la 18,35 cum era prevăzut și așa a fost... Ce-mi amintesc din finală? Minutul 80. Cornel Penu prînsese mingea și pornise în atac. Adversarii încercau un pressing foarte sever. Am cerut mingea și am primit-o, fiind convins că nimic nu mă va opri să driblez pe tot terenul pînă la miezul nopții !”

OPREA VLASE, antrenor al echipei naționale: „Încă o finală ca asta și cred că va trebui să consult un specialist în boli de inimă. Adversarii noștri s-au pregătit formidabil pentru acest campionat, studînd în profunzime fiecare gest al tuturor jucătorilor. Tactica noastră, dorința de victorie și totala dăruire a băieților s-au dovedit învingătoare.”

VALENTIN SAMUNGI: „Am avut un rol îngrat în acest campionat: să stau lînit de cei mai puternici realizatori ai echipelor pe care le întîlneam: Karlsson și Eriksson, din formația suedeză, danezul Petersen, Randt și Rost din selecționații R. D. Germane. Dintre toți, cel mai periculos mi s-a părut Petersen, un adevărat diavol pe terenul de joc.”

Declarații culese de Adrian VASILIU și Gheorghe RANGU

Gh. Gruia, căruia i se citește pe față fericirea, prezintă tu-tuor cupa mondială oferită de federația franceză de handbal

să aud nimic. Totuși, simțînd mina blîndă a antrenorului Oprea Vlase, care-mi șoptea: „nu-i nimic, vom câștiga în prelungiri”, am prins un curaj nebunesc și în acel moment am simțit că noi da totul din mine pentru a-mi răscumpăra greșala.”

NICOLAE NEDEF, antrenor al echipei naționale: „Cred că cele 80 de minute ale finalei m-au îmbătrînit cu cîțiva ani. Spre deosebire de jocul din 1967, de la Dortmund, unde echipa noastră pornită într-o aventură s-a trezit în finală și și-a jucat șansa, de data aceasta, ambele formații se prezentau cu nervii toți în partea proliminare mai mult decât dramatică și cu pretenții justificate la supremație. Ambizia, dirigența băieților, în sfârșit, nu găsesc acum cuvinte care să definească mai bine pe acești eroi, s-au dovedit mai puternici.”

LUCIAN GRIGORESCU, secretar general al F. R.

OLANDEZII AU DOMINAT „PATINA DE AUR”

La tradiționalul concurs „Patina de aur”, care a avut loc la Berlin, au participat viteziștii din Cehoslovacia, Olanda, Polonia, România, Suedia, Ungaria și R.D. Germană. Iată câștigătorii probei și locurile ocupate de românii și locurile ocupate de românii: feminin (30 de concurenți): 500 m — 1. W. Burgmeyer (Olanda) 47,8. 16. Crista Tracher 51,7. 1000 m — 1. B. Geysen (Olanda) 1:37,2. 20. C. Tracher 1:45,9. 1500 m — 1. W. Burgmeyer 2:30,6. 22. C. Tracher 2:45,3. 3000 m — W. Burgmeyer 5:05,0. 16. C. Tracher 5:46,2. Clasament general: 1. W. Burgmeyer 197,735 p...

13. C. Tracher 218,600 p; masculin (36 de concurenți): 500 m — 1. Gr.nath (Suedia) 42,2. 25. V. Ionescu 46,9. 28. Gh. Varga 47,5. 34. I. Roșca 56,1 (a căzut); 1500 m — 1. Granath 2:10,1. 28. Varga 2:31,9. 32. Ionescu 2:32,0. 33. Roșca 2:34,0; 3000 m — 1. P. Vink (Olanda) 4:31,8. 30. Roșca 5:22,3. 31. Varga 2:31,9. 32. Ionescu 5:31,6; 5000 m — 1. R. Nooitgedagt (Olanda) 7:50,7. 28. Varga 9:11,0. 30. Roșca 9:14,5. 32. Ionescu 9:45,1. Clasament general: 1. Nooitgedagt 180,704 p. 30. Varga 208,316 p. 33. Ionescu 211,327 p. 35. Roșca 216,600 p.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN AUSTRIA

Wiener Stadt-Halle, locul disputării europenilor de atletism „indoor”.

VIENA AȘTEAPTĂ ELITA ATLETISMULUI EUROPEAN

Una din cele mai moderne săli sportive ale Europei, sala municipală a orașului Viena, construită în 1957, se pregătește pentru campionatul european de atletism pe teren acoperit care va avea loc în zilele de 14 și 15 martie 1970.

„Wiener Stadthalle” a mai fost în multe rînduri punctul de întîlnire al sportivilor din multe țări, cu prilejul unor competiții de mare anvergură: în 1961 — Campionatele mondiale de haltere; în 1962 — Campionatele europene de

Judo; în 1967 — Campionatele mondiale de hochei și Gimnastică, ca să nu enumerăm decît cîteva dintre ele.

Acum sala îi așteaptă pe cei mai buni atleți ai Europei. Și trebuie amintit că repetiția generală care a avut loc în mar-

tie 1969 s-a soldat cu un mare succes. Peste 120 de atleți din 13 țări au încercat, timp de 2 zile, publicul vienez, în special prin performanțele lor.

În programul recent alături de Campionatele europene de sală, președintele federației de atletism din Austria și totodată președintele Comitetului de organizare, dr. Erich Pultar, adresează următorul salut: „Bun venit în Viena! Este o mare cinste și o importantă sarcină pe care ne-a acordat-o Comitetul european al I.A.A.F., aceea de a organiza primele Campionate europene de atletism pe teren acoperit. Scopul nostru este de a face ca șederea tuturor participanților și oaspeților fie cât mai plăcută și să le punem la dispoziție cele mai bune condiții de concurs, pentru a reuși obținerea unor rezultate valoroase. În acest sens, le urez tuturor atleților, antrenorilor și oficialilor, un călduros „Bine ați venit în capitala noastră.”

Trebuie să precizăm că toți participanții la campionatele europene vor fi cazați în cel

mai mare și mai modern hotel de 16 m, iar înclinația cea mai mare de 11,50. Pista este pardosită cu scindură de modică grosă de 3,5 cm, partea destinată alergătorilor pe distanțe mai mari fiind acoperită cu rekortan. Pentru cursa de 60 m există un spațiu de oprire de 20 m, iar linia dreptă are 7,50 m lățime și e împărțită în 6 culoare. Pentru săritura în înălțime pista de elan este în întregime acoperită cu rekortan. Pentru cea în lungime și triplu salt ea constă într-o platformă de lemn (53 m lungime și 1,25 m lățime) acoperită cu rekortan. Pentru săritura cu prajna pista de elan constă într-o platformă de lemn (45 m lungime și 1,25 m lățime) acoperită tot cu rekortan. În sfârșit, grăpada are dimensiunile de 7 x 3 m și o adîncime de 30 cm, fiind umplută cu nisip.

Sectorul pentru aruncarea greutății are o deschidere de 45 grade și este acoperit cu un amestec de zgură, lut și nisip. El permite aruncări pînă la 22 m.

Interesul pentru acest campionat european este, așa cum s-a așteptat, foarte mare. Astfel, agențiile de turism din U.R.S.S., Cehoslovacia și Ungaria au reținut de mult peste 2000 de bilete. Tratatative cu diverse societăți de televiziune pentru drepturi de transmisie au făcut ca multe țări să poată urmări în direct această mare competiție.

Kurt CASTKA